

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 262/2022
16.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Оливера Вученић, адвокат из ..., против туженог „Ћорић Аграр“ д.о.о. Башаид, чији је пуномоћник Зоран Јаковљевић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1330/21 од 29.09.2021. године, у седници одржаној 16.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1330/21 од 29.09.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 137/20 од 02.03.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужили за период од 08.09.2017. године до 11.01.2019. године исплати укупан износ од 434.868,96 динара и то: на име увећање зараде за прековремени рад износ од 359.783,48 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од доспелости до исплате; на име увећања зараде за рад на дане празника који је нерадни дан износ од 32.985,48 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ од доспелости до исплате; на име путних трошкова доласка и одласка са посла износ од 42.100,00 динара, са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ почев од доспелости до исплате; као и да тужили накнади парничне трошкове у износу од 98.494,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1330/21 од 29.09.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину П1 137/20 од 02.03.2021. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 403. став 2. тачка 1. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/2011, 49/2013, 74/2013, 55/2014, 87/2018 и 18/2020), Врховни касациони суд је нашао да ревизија туженог није дозвољена.

Према стању у предмету, тужени је првостепеном суду предао поднесак 23.02.2022. године, којим повлачи ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1330/21 од 29.09.2021. године.

Према члану 410. став 2. тачка 3. ЗПП ревизија је недозвољена ако је ревизију изјавило лице које је повукло ревизију. По одредби члана 413. ЗПП неблаговремену, непотпуну или недозвољену ревизију одбациће ревизијски суд решењем, ако то у границама својих овлашћења (члан 410.), није учинио првостепени суд.

Како је тужени повукао ревизију изјављену против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1330/21 од 29.09.2021. године, то је ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци решења.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**